

Meie seast on lahkunud Liina Pihlak

LIINA PIHLAK

26.04.1937 - 21.07.2019

kultuur.postimee...

24.07.2019 16:08

Kultuuritoimetus

6000

Rahvusoper Estonia

Oma 82. eluaastal on meie hulgast lahkunud Liina Pihlak, aukartustäratava töömahu ja kogemusega teatrikunstnik, kes jõudis teha töötada peaaegu kõigis Eesti teatrites ning kujundada arvukalt telelavastusi Eesti Televisioonis.

Kirjanike Kersti Merilaasi ja August Sanga tütrena sündinud Liina Pihlaku lapsepõlv möödus Pärnus, kus ta lõpetas 1956. aastal Pärnu 2. Keskkooli. Edasi viis elutee ta Tartusse, kus ta asus õppima Tartu Kunstikooli, siirdudes sealt aga paari aasta pärast Eesti NSV Riiklikku Kunstiinstituuti ning lõpetades tollase nimega maali-teatridekoratsiooni eriala 1964.aastal.

Liina Pihlaku esimeseks töökohaks sai Vanemuine, kus aastate jooksul ongi publiku ette jõudnud kõige enam tema kujundatud lavastusi, neist kõige viimane aastal 2011. 1960ndate teine pool Vanemuise teatris seostub eesti teatri 1960ndate lõpu-1970ndate alguse eesti teatriuudenduseks nimetatud perioodiga ning selle protsessi mitmetes kaasategijates (Mati Unt, Evald Hermaküla) leidis ka Liina Pihlak endale tänuväärt mõttekaaslast, olles nii mitme teatrilukku kinnistunud lavastuse kunstnikuks (Undi „Phaethon, Päikese poeg, 1968; Rummo „Tuhkatriinumäng”; 1969; Kuusbergi, Undi ja Hermaküla „Südasuvi 1941”, 1970).

Samal ajal töötas ideederohke ning paindliku natuuriga noor teatrikunstnik ka täiesti teistlaadi teatrikeelt viljeleva Epp Kaidu ja Kaarel Irdiga, eriti meeldejäädvalt Irdi mitme mastaapse muusikalavastuse juures (Šostakoviči „Katerina Izmailova”, 1966; Tambergi „Raudne kodu”, 1967).

1972.aastal asus Liina Pihlak tööle Eesti Televisiooni kunstnikuna, kus ta tegutses kuni 1995. aastani (neist 1976-1982 peakunstnikuna). Tema kujunduses jõudis ekraanile lugematul hulgal telelavastusi ja lavastuslikke saateid, aga ka suur hulk värvi- ja fantaasiarikkusega võlunud lastetelelavastusi ja sarju ("Päkapikula", "Karlson katuselt", "Pätu", "Härra Lapsti lasteteater" jt).

Kriitikas on märgatud, et Liina Pihlaku mitme esteetilise suuna ristlemiskohas kulgev looming hakkas tasapisi realistliku esemelise keskkonna kujutamisel liikuma teatraalsema lennukuse ja

värviküllasema hoogsuse suunas. Lavastajatest sai ETV perioodil alguse pikem ja pidevam koostöö Endrik Kergega.

See viljakas ühislooming hakkas peale telelavastustest (Vilde Pisuhänd (1981; Bornhöhe „Kuulsuse narrid” 1982,; Vilde „Tabamata ime”; 1983), liikus edasi filmi („Savoy ball”, 1985, Tallinnfilm; „Musta katuse all”, 1983, Eesti Telefilm), jätkus rohketes teatrilavastustes (Gorki „Barbarid”, 1985; Tammsaare ja Kerge „Aeg tulla – aeg minna”, 1986; Shakespeare'i „Macbeth”, 1987; kõik Vanemuises) ning muusikateatris (Raadiku „Vargamäe tõde ja õigus”, 2003; Tubina „Barbara von Tisenhusen”, 2004; mõlemad [Rahvusooperis Estonia](#)).

Paralleelselt teletöoga tegutses Liina Pihlak 1992–98 Eesti Kunstiakadeemia stsenograafia õppejõuna (1992-1998), jätkates jõudsalt ka teatrikunstnikuna mitmes Eesti teatris ning väljaspool Eestit (Lvivi Ooperiteatris, Tampere Teatris).

Alates 1995. aastast vabakutselisena edasi töötades sündis lõviosa Liina Pihlaku töödest Vanemuise teatris, just siin leidis ta endale uusi mõttekaaslastest lavastajaid, kellest mõnedki (Raivo Adlas, Taisto Noor) tegid pea kõik oma lavastused ainult koostöös Liina Pihlakuga (Taisto Noore lavastused: Verdi „Traviata”, 1993 ja „Falstaff 1996; Donizetti Lucia di Lammermoor, 1999; Raivo Adlase lavastused: Švartsi „Punamütsike”, 1982; Külveti „Menning” 1990; Kõivu „Tali”, 1996).

Juba küpses eas ja tunnustatud teatrikunstnikuna üllatas Liina Pihlak avalikkust aga hoopis uues rollis: tema kirjanduslikust geenist, inimlikust läbinägelikkusest ja heast teatritundmisest andsid tunnistust neli publiku ette jõudnud Liina Pihlaku kirjutatud näidendit („Kata kanamuna”, 1998; „Elu ilmalõpus” ,2001; Mälumäng”, 2004; kõik ühendus Vaba Lava; „Tagasipööre keelatud”, 2006, Pärimusteater Loomine.)

Liina Pihlaku tööd on tunnustatud Eesti Teatriliidu teatrikunstniku aastapremia (1987) ja Eesti Kultuurkapitali aastapremiaga (2006).

Ta oli Eesti Kunstnike Liidu ja Eesti Lavastuskunstnike Liidu auliige.

EV Kultuuriministeerium
Eesti Teatriliit
Eesti Lavastuskunstnike Liit
Eesti Kunstnike Liit
Eesti Kunstiakadeemia
Eesti Televisioon
Teater Vanemuine

Liina Pihlaku ärasaatmine toimub 31.juulil kl 13 Tartu krematooriumis.

Sarnased uudised

[Lahkus teatrikunstnik Liina Pihlak](#)

tartupostimees.ee 25.07.2019

[In Memoriam Liina Pihlak](#)

kultuur.err.ee 25.07.2019

[Liina Pihlak 26. IV 1937 - 21. VII 2019](#)

Sirp 02.08.2019